

**XXVIII Niedziela Zwykła (rok C) – Dom Divin Maestro, Ariccia,  
9 października 2022**

**Msza wotywna ku czci Ducha Świętego  
na rozpoczęcie Kapituły Generalnej Zakonu Cysterskiego**

*Czytania: 2 Krl 5,14-17; 2 Tm 2,8-13; Łk 17,11-19*

„Jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, padł na twarz u nóg Jezusa i dziękował Mu.” (Łk 17,15-16)

Być może właśnie to zdanie może nam podpowiedzieć, w jakim duchu winniśmy rozpocząć naszą Kapitułę Generalną, siedem lat po ostatniej, gdy w międzyczasie świat cierpiał i cierpi z powodu poważnej pandemii, bratobójczej wojny, która zagraża całemu światu oraz wielkiego zachwiania politycznego i ekonomicznego. Każdy ma rozmaite powody, każdy ma swoją „nieuleczalną chorobę”, swój „trąd”, swój „cierń wbity w ciało”, cokolwiek. To, co winno nas jednoczyć to fakt, że każdy z nas ma powody, żeby zawsze na nowo wracać do Jezusa, aby Go wielbić i Mu dziękować. A to nam pozwala wspólnie się spotkać.

Wracać, wielbić, dziękować. Od uzdrowionego trędowatego uczymy się trzech wielkich wymiarów życia i wiary w Zbawienie. Jezus na koniec mówi mu: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła!” (Łk 17,19) To tak, jakby powiedział, że powrót do Niego, uwielbienie i wdzięczność są wymiarami wiary, która nas zbawia, która od Chrystusa przyjmuje nie tylko zdrowie, a więc coś, co prędzej czy później znowu się utraci, zatem nie tylko rozwiązanie naszych doczesnych problemów, ale zbawienie życia, zbawienie już na zawsze.

Uzdrowionemu trędowatemu nie wystarczyło zdrowie: pojął, że cud był znakiem czegoś o wiele większego i cenniejszego: był znakiem Chrystusa Zbawiciela, był znakiem, że Zbawiciel jest i kocha go. Dlatego właśnie powrócił do Niego. Nie wystarczyło mu zdrowie: pragnął Chrystusa, pragnął znowu i zawsze spotykać Pana i Zbawcę życia.

Pozostałych dziewięciu uzdrowionych trędowatych powróciło do swojego normalnego życia, z pewnością w radości. Ale czy to jest właśnie sens życia? Czy warto mieć zdrowie tylko po to, żeby dożyć do następnej choroby i do śmierci? Chrystus daje nam o wiele więcej. Chrystus daje nam nie tylko zdrowie, nie tylko rozwiązanie naszych problemów, trudności czy cierpień. Chrystus daje nam samego siebie!

Dlatego wiara nas zbawia, bo ona prowadzi nas do przyłgnięcia do Chrystusa, do nieustannego wracania do Niego, do Jego obecności, do Jego miłości, do uznawania Go naszym Bogiem w uwielbieniu, do uznawania Go za niewyczerpalne źródło radości, która każe nam chwalić i dziękować Bogu za wszystko.

Powracać do Chrystusa, wyruszać na nowo od Chrystusa oznacza także uznać, że Jego obecność, która nas uzdrawia i zbawia jest przywiązana do pewnego miejsca i jeśli chcemy naprawdę Go spotkać, musimy się udać tam, gdzie On jest. Nawet Naaman, wódz pogański, którego Bóg uzdrowił z trądu za sprawą proroka Elizeusza, pojmując, że musi zabrać ze sobą ziemię izraelską, na której będzie stawał, żeby modlić się do prawdziwego Boga.

Ta ziemia jest dla nas symbolem Kościoła, wspólnoty osób i wspólnoty, w której dane jest nam nieustannie wracać, aby spotykać, uwielbiać i chwalić Pana. Ta święta ziemia to miejsce naszego powołania, to nasza wspólnota, to Zakon. Nasi cysterscy ojcowie od samego początku zrozumieli, że charyzmat cysterski, żywiony charyzmatem św. Benedykta będzie zawsze związany ze świętą ziemią komunii pomiędzy klasztorami zrodzonymi z nowego klasztoru w Cîteaux, zaś podstawowym sposobem, aby powrócić do Chrystusa na tej ziemi jest zgromadzenie na Kapitułe Generalnej.

Dlatego nie powinniśmy powracać na Kapitułę Generalną, tak jakbyśmy gromadzili się na obrady parlamentu lub jakiegoś kongresu, ale winniśmy czynić to ze świadomością, że spotykamy się razem na świętej ziemi spotkania z Panem Jezusem, który nas zbawia, który daje nam Ducha Świętego i odnawia nas w powszechnym braterstwie dzieci Boga Ojca.

Kapituła Generalna przebiegnie dobrze i odnowi życie Zakonu, o ile w tych dniach Duch Święty otworzy nam serca na słuchanie Jezusa, który powtarza nam: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła!” (Łk 17,19)

*fr. Mauro-Giuseppe Lepori*  
*opat generalny OCist*